

[Torben Lund]

tilslutte sig dette ændringsforslag. Man har jo selv stillet et andet ændringsforslag. På møder over det ganske land har repræsentanter fra det radikale venstre gang på gang foregøjet indvandrere og indvandrerorganisationer, at man ønskede, de civile sager burde henlægges i en civil instans, og at de i hvert fald ikke burde være et politimæssigt anliggende. Ikke desto mindre har man nu stillet et ændringsforslag, som betyder, at alle afgørelser – bortset fra familiesammenføringer vedrørende mindreårige børn og forældre – skal træffes af tilsynet med udlændinge, medmindre indvandrerens har haft ophold her i landet i mere end 1 år. Det betyder i realiteten, at alle asylansøgninger skal blive i politiets regie, alle familiesammenførings-sager vedrørende ægtefæller og samlevende skal blive i politiets regie, og alle afgørelser om bortfald, inddragelse og forlængelse af opholdstilladelser inden for det første år skal træffes af tilsynet med udlændinge. Det bliver altså en begrænset mængde af sager, som man fra radikal side foreslår skal overgå til indenrigsministeriets regie.

Efter min opfattelse er en afgrænsning efter afgørelsens art en langt mere rationel ordning, sådan at det ikke er opholdets længde alene, der bestemmer, hvilken myndighed der skal behandle sagerne. Jeg tror tillige, at det radikale ændringsforslag vil give anledning dels til nogle afgrænsningsproblemer, dels til en voldsom dobbeltadministration.

Jeg misunder ikke hr. Bernhard Baunsgaard det forklaringsproblem, som hr. Bernhard Baunsgaard vil få over for indvandrerne og deres organisationer, hvis det radikale venstre i dag står med ansvaret for, at langt de fleste indvandrersager alligevel forbliver politimæssige opgaver, på trods af at der med radikal støtte vil være et flertal her i folketinget for at overføre de civile indvandrersager til indenrigsministeriets regie.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår meget godt, at socialdemokratiet har grund til at polemisere og fremsætte påstande, men jeg vil dog gerne have, at man for fremtiden holdt sig til kendsgerningerne.

Det er ikke os, der har stillet et ændringsforslag, efter at socialdemokratiet er mødt op med sin omsider klare stilling. Den 3. marts i

år fremsatte jeg et forslag i retsudvalget og har på adskillige møder rundt om i landet forsøgt at få en diskussion med socialdemokratiet herom. Det er ikke lykkedes at få socialdemokratiet til at tage stilling til, hvornår og hvordan man skulle overflytte til et civilt organ. Mit ændringsforslag om at overflytte til et civilt organ 1 år efter, at man er kommet her til landet, bygger på en meget grundig gennemgang af problemerne i et radikalt udvalg, hvori også har deltaget indvandrere, og forslaget om, at det skulle ske efter 1 års ophold her i landet, var enstemmigt – også med indvandrerens stemmer.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på, at man ikke kan diskutere, hvornår man er kommet til Danmark, for det har vi defineret som den dag, man bliver optaget i folkeresteret, eller hvor man indgiver ansøgning her i landet.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at ingen af os ønsker, at politiet skal sættes ud af efterforskningsopgaverne. Det er ganske klart, at der kommer indvandrere her til landet på falske papirer. Vi ved det. Vi ved også, at ikke mindst østlige lande mellem flygtningeplanter folk, for at de skal spionere mod Danmark. Jeg finder det rationelt og rigtigt at fastholde tidsgrænsen et år. Det kan ikke diskuteres, hvornår der er gået et år. Det socialdemokratiske ændringsforslag, sådan som det foreligger i dag, og sådan som det kan rettes, vil derimod være meget svært at administrere. Jeg kan som eksempel anføre, at hvis man søger om varig opholdstilladelse, skal ansøgningen behandles i indenrigsministeriet, men hvis den bliver afslået, går man tilbage til politiet. Det er ikke rationelt.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg skal nok gemme vores holdning til socialdemokratiets og de radikales udvisningskriterier, til det bliver vores tur i ordførerrækken. Jeg synes, der er en tilbøjelighed til at gøre alle debatter til debatter på korte bemærkninger. Kun én ting vil jeg tage frem på dette tidspunkt, nemlig myten om den 3. marts. Der forelå intet den 3. marts i år fra hr. Bernhard Baunsgaards side, undtagen et udkast til forslag, hvor der bare stodministeren. Først efter at de radikale ikke kunne komme igennem med deres for-